

FT PLUS

Pazite na svojo repo

KATARINA FIDERMUC

Davki na dohodek in dobiček so slovenskim javnim financam lani zagotovili 3,448 milijarde evrov ali 29,7 odstotka vseh davčnih prihodkov. V primerjavi z letom 2007 so bila vplačila lani za 18 odstotkov višja, predvsem zaradi visokih akontacij dohodnine in davka od dohodkov pravnih oseb. Dohodnina je k davkom na dohodek in dobiček lani prispevala 63,3 odstotka, davke od dohodkov pravnih oseb 36,7 odstotka. Podatki za letošnje leto tudi pri davčnih prihodkih kažejo gibanje navzdol: v prvem polletju so se vplačila davkov na dohodek in dobiček znižala za 27 odstotkov, samo pri dohodnini za sedem odstotkov. Dohodnina od obresti, dividend in dobička iz kapitala – zvezda dohodninske prenove iz leta 2006 – se je v primerjavi s prvim polletjem preteklega leta zmanjšala za polovico.

Takšna je dohodnina v davčni statistiki: za javnost nič kaj zanimivo, še posebno ne za ljudi, ki jih ne zanima, koliko milijard evrov zbere in porabi državni proračun in koliko od tega znaša dohodnina, ki polni tudi občinske blagajne. Drugače pa je javnost, ki je povezana z dohodnino, velika skupina: za leto 2008 je davčna uprava zavezancem za dohodnino izdala 1,052.559 informativnih izračunov, še 21.341 napovedi so zavezanci oddali sami. Dohodnina je edini davek, s katerim se vsako leto leto vsaj površno ukvarja polovica prebivalstva, in velik del zavezancev hodi tudi na volitve. Zato ni čudno, da politika, če je le mogoče, pri dohodnini raje deli ugodnosti, kadar pa mora pravice zavezancev prirezati, nalogo najraje izpelje tako, da je videti, kakor da jim dela uslugo.

Nič nenavadnega torej, da je imela javnost nedolgo tega pravo gledališko predstavo s predlogom finančnega ministra Križaniča, ki mora v težkih kriznih časih iskati nove davčne vire, vsi pa bi od njega radi le pomoč: še preden je dobro povedal, da bi rad uvedel dva nova dohodninska razreda za čiste dohodke nad 30.500 evri in jih obdavčil z novima stopnjama 45 in 50 odstotkov, sta že dva kolega iz zavezniške vlade, Lahovnik in Kresalova, začela plesati bojni ples, češ tega jim ne boš naredil, nismo za večje obremenitve dohodkov iz dela. Od leta 1990, kar ima Slovenija dohodninski sistem, še nismo videli, da bi se ministri iz katere koli vlade tako odločno postavili zoper davčne zamisli svojega finančnega ministra, zato si predstavljamo, da bo prenova dohodninskega sistema, če se bo zanj odločila tudi ta vlada, še velik medijski spektakel.

In dohodnino slovenske vlade rade spreminjajo: po prvem zakonu o dohodnini iz leta 1990 je parlament uzakonil še 16 zakonov o dohodnini in o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini: med njimi naštejemo tri zakone o dohodnini, običajno so veljali za dohodninsko reformo. Samo od leta 2004 so se zavezanci in davčna uprava dvakrat navajali na obsežna nova dohodninska zakona in ob tem osemkrat na obsežne spremembe in dopolnitve zakona. Po napovedih finančnega ministra Križaniča, da se bo vlada z novimi davčnimi spremembami ukvarjala na ravni sistemskih sprememb dohodninskega sistema, lahko pričakujemo, da bo najpozneje prihodnje leto posvečeno dohodnini, če bo vlada upoštevala priporočila, da je takšne preobrate najboljše izvajati nekje v prvi polovici volilnega mandata.

Večji del dohodninskih zavezancev je bil doslej ob velikih dohodninskih prenovah neobgljen: od nagnjenj posmezne vlade je bilo pač odvisno, katere olajšave so dobili zavezanci. Le nekatere skupine so v bran svojih interesov nastopile kot skupine pritiska: to je po letu 1990 večkrat uspelo študentom, pa tudi upokojencem, ker so vselej nastopali kot vladna stranka. Ob zadnjem uporabi dveh ministrov proti finančnemu ministru, ki sta bila sicer slišati kot glas razuma proti visoki obdavčitvi, se vendarle kaže vprašati, kdo vse bo ob obsežnejši prenovi poskušal vplivati na dohodninski zakon. Natančno branje dohodninskih zakonov po letu 1990 veščemu bralcu razkrije, kateri interesi so se v posameznih obdobjih smeli najbolj približati dohodninskemu koritu in zase izpuliti nekaj debelejšo repo. Videli smo že finančne ministre, ki so imeli pravične in enakomerne davčne obremenitve lepo razporejene po svojih predalih, ko pa je nanje pritisnila politika, so morali vendarle preložiti nekaj priboljškov z enega kupčka na drugega. Pri dohodnini sedanjí minister na splošno ne more več predlagati velikih novosti v povezavi z davčno osnovo in tudi pri olajšavah ne, če namerava ohraniti informativni izračun dohodnine, davčne razrede pa je vedno mogoče nekoliko predstavljati sem ter tja, tudi tako, da se račun za proračunsko blagajno ne spremeni dosti.

In kaj lahko pri dohodnini naredi zavezanec, ki nima zveze ne z ministri ne z vplivnimi skupinami? Kaj dosti ne, vsaj če živi od plače, ne, toda vedno lahko vsaj na občinski ravni budno pazi, kaj dela politika z javnim denarjem, saj se v občine steka velik del dohodnine – in zahteva pojasnila, kadar vidi nemarnost in potratnost.

PRI DOHODNINI BO TEŽKO ŠE RAZŠIRITI DAVČNO OSNOVO

Višja obdavčitev? Le težko!

KATARINA FIDERMUC

Ministrstvo za finance pripravlja spremembe zakona o dohodnini, a med njimi ne bo ne novih davčnih razredov ne višjih davčnih stopenj. Vlada je, kakor je povedal finančni minister Franc Križanič, tako pomembne popravke v dohodninskem sistemu odložila do sistemske prenove tega področja, ko se bo vrnila k razpravi o davčnih razredih. »Vlada je napovedala tudi, da bo opravila posvetovanja s strokovno javnostjo, preden bo začela postopke za spremembo zakona,« pričakuje generalni sekretar Zbornice davčnih svetovalcev Slovenije Darko Končan.

Ministrstvo za finance sprva ob predlogu dveh novih davčnih razredov za čiste dohodke nad 30.500 evri javnosti ni predstavilo nobenih izračunov, ki bi ju pojasnjevali in utemeljevali, ampak jih je pokazalo šele kot odgovor na trditve ministra za gospodarstvo Mateja Lahovnika, ki se je skliceval na izračune dr. Mitje Čoka z ljubljanske Ekonomske fakultete, da višja obdavčitev javne finance v resnici lahko osiromaši za 20 milijonov evrov, ker bi zavezanci začeli iskati poti mimo obdavčitve. Ministrstvo za

finance je torej izračunalo, da z višjo obdavčitvijo čistih dohodkov nad 30.500 evrov lahko pridobi 50 milijonov evrov, ker pa je hkrati načrtovalo nekaj popravkov pri olajšavah, je načrtovani dohodninski prirast za javne finance v resnici znašal 16,4 milijona evrov.

Po veljavni trirazredni lestvici z davčnimi stopnjami 16, 27 in 41 odstotkov se torej zavezanec s čistimi dohodki 30.500 evrov uvrsti v tretji davčni razred in plača po dohodninski lestvici za leto 2008 dajatev 9701,84 evra. Predlog ministrstva za finance, ki ga vlada ni sprejela, je 30.500 evrov čistega dohodka uvrstil na začetek četrtega dohodninskega razreda, pri katerem je ob uveljavitvi predvidel dajatev 9580 evrov, kar je celo manj kot leta 2008!

Slej ko prej znova o dohodnini

Zdaj veljavna trirazredna dohodninska lestvica s tremi davčnimi razredi ob sprejemanju reformskega dohodninskega zakona leta 2006 v resnici ni imela odločnih nasprotnikov, ki bi ji nasprotovali z izračuni: spomnimo se samo pomislekov, na primer iz sindikatov, da je spust z najvišje 50-odstotne stopnje na 41-odstotno vendarle nepotrebno nizek, in tako so tudi

nekateri ekonomisti menili, da bi bilo za javnost čisto sprejemljivo zdrsniti le do 45 odstotkov. Dohodnino po novi lestvici z novimi olajšavami in še po novem pristopu z informativnimi izračuni je davčna uprava prvič odmerila za leto 2007. To je tudi zadnje leto, za katero so na voljo analitični podatki o odmeri dohodnine: upoštevati moramo, da zavezanci dohodnino plačajo več mesecev po davčnem obdobju, odmerni postopki trajajo vse do konca oktobra leta po dohodninskem, pri nekaterih zavezancih tudi dlje. Za prvo leto odmere po novi davčni lestvici sta zdaj na voljo dve študiji: ministrstva za finance, ki temelji na porazdelitvi zavezancev in njihovih obveznosti v povezavi s povprečno plačo, in davčne uprave, kjer so poskušali priti davčnim razmerjem med zavezanci do dna z analizo, ki temelji na porazdelitvi zavezancev v decile. Obe analizi kažeta, da je dohodninsko breme že zdaj zgoščeno pri zavezancih v tretjem dohodninskem razredu oziroma na vrhu dohodkov, kar utemeljuje pomisleke, da bi k zdaj veljavnim trem preprosto prilepili še dva davčna razreda.

Ministrstvo za finance je v analizi statistike o odmeri dohodnine za leto 2007 uporabilo podatke davčne uprave od odmernih postopkih

DARKO KONČAN, GENERALNI SEKRETAR ZBORNICE DAVČNIH SVETOVALCEV SLOVENIJE

Vsaj teoretično neobdavčeni

KATARINA FIDERMUC

Umaknjeni predlog višje obdavčitve s 45- in 50-odstotno stopnjo se je nanašal na dohodke nad 30.500 evri. Ministrstvo za finance je pojasnilo, da je tako zajelo letne dohodke, ki presegajo 2,5 povprečne plače. V zvezi s tem davčni svetovalec Darko Končan meni, da glavna težava nista le dva nova davčna razreda. »Problem je, da je predlog predvidel le dva razreda kot dodatna na vrhu, ne da bi popravili celotno porazdelitev obremenitve z dohodnino, torej tudi meje med spodnjimi razredi. Del javnosti, tudi ekonomske, sicer zagovarja načelo, da bi morali v tej krizi zavezance z višjimi dohodki – in ni nujno, da so bogati – obdavčiti bolj, toda če bi znova uvedli pet razredov, bi morali lestvico popraviti po vsej dolžini. Drugo vprašanje je višina vstopnih pragov v posamezne obdavčitvene razrede, kjer bi lahko naredili pomembne

DARKO KONČAN

spremembe, vprašanje pa je, koliko je mogoče v sedanjih gospodarskih in javnofinančnih razmerah,« razmišlja Končan.

In pri kolikšnem dohodku je po vašem mnenju primerno postaviti spodnjo mejo za obdavčitev z dohodnino?

Primerno se mi zdi, da se prvi dohodninski razred začne na ravni minimalne letne plače, tako da so dohodki do te ravni izvzeti iz obdavčitve. Razredi za najvišjo obremenitev bi se morali pomakniti navzgor, kajti v drugih državah se ti najvišji

ko!

za leto 2007. Po dohodninskem zakonu je imelo med letom 2007 obdavčljive dohodke 1.646.964 davčnih zavezancev, odločno o odmeri dohodnine jih je dobilo 1.047.862 ali 63,6 odstotka vseh. Leta 2007 so imeli dohodninski zavezanci skupaj 15,018 milijarde evrov bruto dohodkov: povprečno 14.332 evrov na zavezanca, povprečna letna bruto plača je tisto leto dosegla 15.418 evrov. Vsem zavezancem skupaj je davčna uprava odmerila 1,774 milijarde evrov dohodnine, povprečno 1693 evrov na zavezanca. Ministrstvo za finance v študiji ugotavlja, da je imelo 13.176 zavezancev bruto dohodke, nižje od splošne olajšave, ki je za leto 2007 znašala 2008 evrov: skupaj so imeli 20,564 milijona evrov bruto dohodkov ali 1561 evrov na zavezanca, kot skupina so plačali 207.728 evrov dohodnine, 16 evrov na osebo. Leta 2007 je imelo največ, 70 odstotkov vseh zavezancev bruto dohodke, ki so segli do ravni povprečne letne plače zaposlenih v državi. Ta skupina zavezancev je prispevala 22,03 odstotka dohodnine. Davčnih zavezancev, ki so z bruto dohodki presegli 2,5 povprečne plače, je bilo 3,2 odstotka vseh zavezancev: k dohodnini so prispevali 32,5 odstotka. Statistika o odmeri dohodnine vsako leto pokaže, da majhen

delež zavezancev na vrhu piramide plača velik delež dohodnine.

Glavnina dohodnine iz plač

Glede vrste dohodkov, ki jih imajo zavezanci, je tudi dohodninska statistika o letu 2007 pokazala, da so na prvem mestu še vedno dohodki iz delovnega razmerja: plače, nadomestila plač in povračila stroškov. Dohodke iz te skupine je imelo 2007 tri četrtine zavezancev, natančneje 75,7 odstotka. Delež teh dohodkov v skupni davčni osnovi je znašal 74,3 odstotka. Med zavezanci je bilo 15 odstotkov upokojenecov z 8,2 odstotka skupnih dohodkov. Med vsemi dohodki je bilo še 3,4 odstotka dohodkov iz drugega pogodbenega razmerja, 4,2 odstotka dohodkov iz dejavnosti, 0,5 odstotka dohodka iz osnovne gozdarske dejavnosti (120 tisoč zavezancev), 1,1 odstotka dohodkov iz premoženja in 0,3 odstotka drugih dohodkov. Z vsako dohodninsko spremembo bo torej zakonodajalec zajel največ zavezancev s plačo. Ob predlogu za dva nova davčna razreda so davčni strokovnjaki opozarjali, da bo visoka obdavčitev spodbuda za iskanje poti, kako se izogniti obdavčitvi.

čvenih dohodkov ni

razredi, recimo predzadnji, začnejo nekje pri 100.000 evrih. Po mojem je tudi nesmiselno, da bi se najvišja dohodninska stopnja spet ukoreninila pri 50 odstotkih, bolj sprejemljivo bi jo bilo naravnati blizu 45 odstotkov, zato da bi bili po obdavčitvi aktivnih prejemkov primerljivo konkurenčni z državami Evropske unije.

Pri davkih vseskozi iščemo primerjave po Uniji: Avstrija ima pri dohodnini 50-odstotno obdavčitev, ki pa se začne pri dosti višjih neto dohodkih, od 37.000 evrov, a so v Avstriji višje tudi plače.

Plače v Sloveniji so res nižje kakor v Avstriji, a ne trikrat nižje, pa se pri njih 50-odstotna obdavčitev plač z dohodnino začne približno pri 100.000 evrih. Splošna olajšava v Avstriji znaša okoli 10.000 evrov, pri nas tretjino tega. Takšna splošna olajšava v izhodišču dosti prinese tudi tem, ki so v najvišjem razredu.

Ali tudi sosednje države v krizi iščejo možnost z dohodnino

bolj obdavčiti visoke dohodke?

Gotovo, a si zaradi mednarodne konkurenčnosti stroškov dela tega ne upajo narediti. Države se zavedajo, da je menedžment – ta višji, srednji in najvišji sloj kreativnih ljudi z zelo gibljiv in lahko že zdaj najvišji delež aktivnih prejemkov dobiva v državah, kjer ustanavljajo podružnice, v katerih proizvajajo polizdelke za evropski trg.

Zbornica davčnih svetovalcev je takoj pozdravila odločitev vlade, da ne uvede višje obdavčitve v dohodnini.

Katere pomisleke ste imeli?

Predvsem o tem predlogu ni bilo široke razprave v strokovni javnosti, ki bi lahko opozorila na tri najbolj očitne probleme, o katerih sem govoril: dva nova razreda sta bila prilepljena na vrh lestvice, tako je postala celotna distribucija zavezancev nerealna in vstopni pragi za obdavčitev neprimerni. Zato smo bili v zbornici že na >>

REALIZIRANA DOHODNINA

po davčnih razredih								
davčni razred	zavezanci		dohodek		dohodnina			
	število	delež	znesek	delež na zavezanca	znesek	delež	na zavezanca	
davčni razred 1	612.567	58,50 %	5.167.363.994 €	34,40 %	8436 €	258.928.020 €	14,60 %	423 €
davčni razred 2	291.466	27,80 %	4.706.046.788 €	31,30 %	16.146 €	456.223.786 €	25,70 %	1565 €
davčni razred 3	143.829	13,70 %	5.144.150.741 €	34,30 %	35.766 €	1.058.923.493 €	59,70 %	7362 €
skupaj	1.047.862	100,00 %	15.017.561.523 €	100,00 %	14.332 €	1.774.075.299 €	100,00 %	1693 €

Opomba: davčni razred 1 vključuje osnovo do 6.800 €, davčni razred 2 vključuje osnovo nad 6.800 € do 13.600 €, davčni razred 3 vključuje osnovo nad 13.600 €.

DELO Vir: MF

PORAZDELITEV ZAVEZANCEV PO RAZREDIH

po dohodkih in dohodnini, v letu 2007, zneski v evrih								
dohodkovni razred	zavezanci		dohodek		dohodnina			
	število	delež	znesek	delež na zavezanca	znesek	delež	na zavezanca	
do minimalne plače	172.000	16,40 %	746.403.497	5,00 %	4340	14.581.564	0,80 %	85
od minimalne plače do 50 PP	86.589	8,30 %	612.382.741	4,10 %	7072	25.012.717	1,40 %	289
od 50 % PP do 60 % PP	113.386	10,80 %	963.513.600	6,40 %	8498	49.989.258	2,80 %	441
od 60 % PP do 70 % PP	109.046	10,40 %	1.090.312.666	7,30 %	9999	63.583.162	3,60 %	583
od 70 % PP do 80 % PP	98.222	9,40 %	1.135.309.904	7,60 %	11.559	72.922.825	4,10 %	742
od 80 % PP do 90 % PP	86.444	8,30 %	1.131.122.503	7,50 %	13.085	82.162.452	4,60 %	950
od 90 % PP do 100 % PP	67.650	6,50 %	988.610.981	6,60 %	14.614	82.585.730	4,70 %	1221
od 100 % PP do 110 % PP	54.347	5,29 %	878.319.367	5,80 %	16.161	81.974.860	4,60 %	1508
od 110 % PP do 120 % PP	44.446	4,20 %	786.840.345	5,20 %	17.703	80.116.773	4,50 %	1803
od 120 % PP do 130 % PP	36.153	3,40 %	695.221.510	4,60 %	19.230	75.388.750	4,30 %	2085
od 130 % PP do 140 % PP	27.375	2,60 %	569.213.396	3,80 %	20.793	67.600.371	3,80 %	2469
od 140 % PP do 150 % PP	23.074	2,20 %	515.394.059	3,40 %	22.337	65.887.226	3,70 %	2855
od 150 % PP do 160 % PP	19.534	1,90 %	466.435.565	3,10 %	23.878	63.848.306	3,60 %	3269
od 160 % PP do 170 % PP	16.344	1,60 %	415.265.545	2,80 %	25.408	60.759.728	3,40 %	3718
od 170 % PP do 180 % PP	12.897	1,20 %	347.497.351	2,30 %	26.944	53.985.368	3,00 %	4186
od 180 % PP do 190 % PP	9980	0,90 %	284.393.432	1,90 %	28.496	46.664.480	2,60 %	4676
od 190 % PP do 200 % PP	8084	0,80 %	242.807.210	1,60 %	30.036	41.783.071	2,40 %	5169
od 200 % PP do 250 % PP	26.214	2,50 %	898.010.864	6,00 %	34.257	170.768.943	9,60 %	6514
od 250 % PP do 300 % PP	13.753	1,30 %	576.879.561	3,80 %	41.946	123.626.349	7,00 %	8989
od 300 % PP do 400 % PP	11.687	1,10 %	616.175.433	4,10 %	52.723	146.603.645	8,30 %	12.544
od 400 % PP do 500 % PP	4749	0,40 %	324.118.501	2,20 %	68.250	83.994.291	4,70 %	17.687
od 500 % PP do 600 % PP	2268	0,20 %	190.058.147	1,30 %	83.800	52.128.623	2,90 %	22.984
od 600 % PP do 700 % PP	1225	0,10 %	121.991.357	0,80 %	99.585	34.696.236	2,00 %	28.323
od 700 % PP do 800 % PP	687	0,00 %	79.046.147	0,50 %	115.060	23.342.381	1,30 %	33.977
od 800 % PP do 900 % PP	477	0,00 %	62.228.510	0,40 %	130.458	18.642.908	1,10 %	39.084
od 900 % PP do 1000 % PP	307	0,00 %	44.860.810	0,30 %	146.126	13.609.382	0,80 %	44.330
nad 1000 % PP	924	0,10 %	235.148.521	1,60 %	254.490	77.815.900	4,40 %	84.216
skupaj	1.047.862	100,00 %	15.017.561.523	100,00 %	14.332	1.774.075.299	100,00 %	1693

PP - povprečna plača

DELO Vir: MF

6. KONFERENCO ZDRUŽENJA POSLOVNIH FINANČNIKOV SLOVENIJE

ORGANIZIRANOST POSLOVNIH FINANČNIKOV V TRENUTNIH TRŽNIH RAZMERAH

Datum: 17. in 18. septembra 2009
Lokacija: Hotel Bernardin v Portorožu.

17. 9. 2009, popoldne

- Centralizacija ali decentralizacija zavzete aktivnosti poslovnega finančnika
- Vloga poslovnih finančnikov v družbi in posameznih poslovnih funkcijah
- Obvladovanje tveganj v trenutnih tržnih razmerah
- Obseg plačila: Koliko nas stane in nas bo stal denar jutri?

18. 9. 2009, dopoldne

- Marketing: strošek ali investicija? Ali lahko finance izboljšajo trženje?
- Primeri finančnega nadzora skupine
- Organizacija nakupa podjetja
- Ravni obilnosti in moč prodaje

Več informacij: www.zpts.org ali izjns@zpts.org

Glavni sponzor:

Drugi sponzorji:

DARKO KONČAN, DAVČNI SVETOVALEC

začetku proti, dodatno še zato, ker iz izkušenj pri svetovanju vemo, da obdavčitev aktivnih prejemkov z visokimi stopnjami ne bo dosegla svojega namena. Ne gre za beg možganov z visokimi dohodki iz Slovenije, kakor so nekateri poenostavili posledice visoke obdavčitve. Ti ljudje bodo še vedno delali v Sloveniji, a bodo tehnično izpeljali, da bodo del aktivnih prejemkov dobili v davčno prijaznih okoljih.

V Sloveniji že imamo stimulatívno obdavčitev za pasivne dohodke, cedularno obdavčitev z največ 20-odstotno stopnjo za obresti, dividende in kapitalne dobičke. Davčni strokovnjaki se strinjate, da država te obdavčitve ne sme zvišati.

Pri pasivnih dohodkih ločimo dve vrsti. Za našete, ki so obdavčeni po cedularni obdavčitvi, je značilno, da predstavljajo najbolj mobilni del premoženja, ki ga je mogoče prenesti v davčno ugodnejše okolje. Veljavna ugodna cedularna obdavčitev pasivnih dohodkov torej mora ostati zaradi davčne konkurenčnosti. Druga vrsta pasivnih dohodkov so tisti, kjer že imaš neko premoženje – na primer v nepremičninah, avtomobilih ali jahtah. Tega je v taki krizi smiselno obdavčiti, ker ne more zbežati drugam. Sam vedno znova omenjam davek na nepremičnine, ki ga je treba reformirati iz dosedanjega neprimerne nadomestila za uporabo stavbenga zemljišča in tako pobrati več.

Predlog o dveh davčnih razredih je bil po presoji zbornice slab za zavezance, toda, ali je bil dober za proračun?

Strinjam z izračuni dr. Mitje Čoka z ljubljanske Ekonomske fakultete, ki ugotavlja, da bi z dvema novima razredoma proračun lahko celo izgubil 20 milijonov evrov. To je pravilo Laferjeve krivulje, kajti ko obdavčitev preseže neko normalno raven obremenitve pri posamezniku, krivulja pade, ker pride do izogibanja obdavčitvi. Dohodninsko lestvico je mogoče v celoti spremeniti in drugače porazdeliti dohodninsko breme, ni pa mogoče le na vrhu prilepiti dveh razredov z višjima stopnjama. Kdor misli, da bo kar

tako pobral več davkov, se presneto moti.

Je mogoče s spremembami dohodninskega zakona razširiti davčno osnovo in tako povečati prilive iz te dajatve?

Osnova je že zdaj zelo široka, še posebno, ker moramo ob dohodnini upoštevati še socialne prispevke. Pri avtorskih honorarjih, na primer, so bili pred leti normirani stroški znašali 40 odstotkov, zdaj država v davčne namene avtorjem prizna 10 odstotkov stroškov, torej se je davčna osnova že zelo razširila tudi na tiste vrste aktivnih prejemkov, ki v drugih državah niso tako zelo obdavčeni. Ne vidim možnosti, kaj bi še lahko prišlo v dohodninsko osnovo, saj so zajeti že vsi dohodki – plače, avtorski honorarji, pogodbeno delo ... Bilo je celo veliko pričakovanj, da bodo avtorski honorarji vključeni v cedularno obdavčitev, a niso bili.

So po vašem mnenju pri dohodninskih zavezancih še dohodki, ki jih zakon sploh ne obdavčuje, ali so torej kakšne skrite neobdavčene rezerve?

Ne poznam dohodkov, ki jih zakon sploh ne zajema. Vse, ki niso posebej naštet, je mogoče vključiti v kategorijo drugi dohodki. Seveda pa je vprašanje, ali so v življenju vsi dohodki v resnici obdavčeni. Lahko se pogovarjamo o nadzoru. Predvsem mislim na obdavčitev najemnin za stanovanja v mestih in v turističnih krajih, posebno v univerzitetnih mestih. Zanimivo bi bilo videti, koliko lastnikov sploh ne prijavlja dohodkov iz oddajanja nepremičnin v najem. Vsekakor pa sem prepričan, da se prave rezerve skrivajo v novi obdavčitvi nepremičnin, pa tudi, da bi dosti več lahko pridobili s cestninami, če bi odpravili vinjete in uvedli elektronsko cestninjenje. Poleg tega menim, da bi bilo pametneje prenesti sistem nadzora in pobiranja cestnin v pristojnost finančnega ministrstva. Ne nazadnje je finančno ministrstvo tudi še kako odgovorno za odplačevanje anuitet in obresti od že najetih in porabljenih posojil ali danih državnih garancij, ki bodo verjetno zapadla v plačilo države, saj se z dosedanjim vinjetnim sistemom pobere manj kot tri četrtine sredstev za odplačilo tekočih obveznosti.

AVSTRIJA

Nobenih novih dajatev!

BARBARA KRAMŽAR, DUNAJ

Davek na osebni dohodek, kot ga zdaj plačujejo Avstrijci, ni star še niti leto dni. Po izrednih parlamentarnih volitvah sta levosredinska socialdemokratska stranka kanclerja Wernerja Faymanna in konservativna ljudska stranka podkanclerja in finančnega ministra Josefa Prölla hitro soglašali o večjih ugodnostih tako za spodnji kot zgornji plačilni razred. Prvim so želeli omogočiti večjo kupno moč in tako spodbuditi gospodarsko rast, drugemu omogočiti lažje vlaganje in s tem povezano ustanavljanje delovnih mest ter hkrati zagotoviti, da zvezna, deželne in lokalne oblasti, ki si davke

razdelijo med seboj, vseeno dobijo dovolj sredstev za sodobno državo blaginje.

Od januarja naprej Avstrijcem dohodnine ne obračunavajo do dohodka enajst tisoč evrov na leto (prej do deset tisoč). Tisti, ki zaslužijo do petindvajset tisoč evrov na leto, pa od te vsote naprej državi oddajajo 36,5 odstotka svojega dohodka, drugi, ki dobijo med 25 in šestdeset tisoč evri, 43,2 odstotka, vsi, ki zaslužijo več kot šestdeset tisoč evrov, pa polovico. Zadnja reforma je še preoblikovala prelomno davčno zakonodajo iz leta 2005, ki je uveljavila le tri stopnje dohodninske obdavčitve (in sicer 38,3 po prvih deset tisoč evrih za ljudi z osebnim dohodkom do petindvajset tisoč evrov na leto, 43,6 odstotka za

tiste med 25 in 51 tisoč evri na leto ter petdeset odstotkov za vse, ki so zaslužili več kot 51 tisoč evrov na leto).

Tako imenovani trinajsto in štirinajsto plačo v veliki večini obdavčijo le s šestimi odstotki, prav tako odpravnine pri končanju delovne pogodbe. Dohodke iz kapitala Avstrijci obdavčijo le z avtomatičnimi petindvajsetimi odstotki, čeprav se to utegne pri tujih državljanih, ki nalagajo svoj denar v avstrijskih bankah, kmalu spremeniti zaradi obtožb, da so si Avstrijci tako ustvarili davčno oazo. Dohodnino tudi v Avstriji spremljajo davčne olajšave, na primer stroški potovanja na delo ali pa podpora družinam z otroki, ki jim obilno finančno pomagajo z

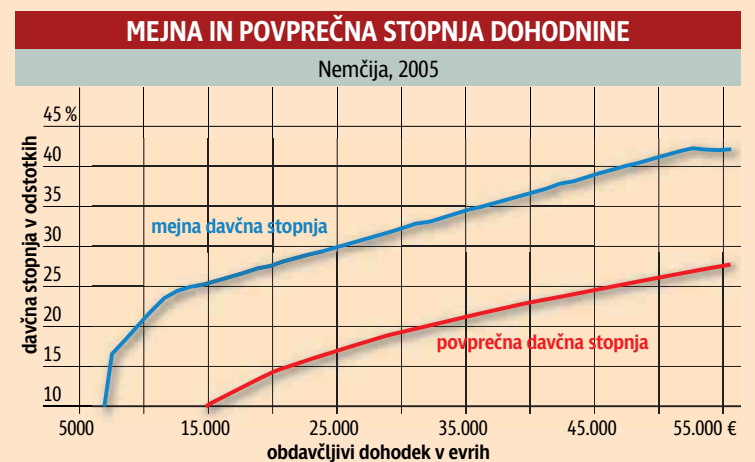
NEMČIJA

Ni prostora za znižanje dav

PETER ŽERJAVIČ, BERLIN

Obremenitev plač in stroškov dela v Nemčiji ni tema samo med volilno kampanjo, saj običajno o njej razpravljajo ves mandat. Ne samo liberalci, marveč tudi konservativni tabor (CDU/CSU) kanclerke Angele Merkel, zlasti njegovo gospodarsko krilo, zagovarja zniževanje obremenitve dela kot najboljšo pot za zmanjševanje brezposelnosti. A v volilni program so zgolj načelno zapisali, da naj bi zmanjšali obdavčitev plač, zaradi velike proračunske luknje pa cilja menda ne bodo uresničili pred letom 2012.

Vladi velike koalicije, sestavljeni iz CDU/CSU in socialdemokratov (SPD), je v štiriletnem mandatu uspelo doseči cilj, znižati obremenitev plač s socialnimi prispevki z okoli 41 odstotkov pod želeno štiridesetodstotno mejo, na 39,5

DELO Vir: Wikipedia

odstotka. Najbolj so znižali stroške zavarovanja za primer brezposelnosti. Stopnja se je s 6,5 postopoma znižala na vsega 2,8 odstotka. Na drugi strani se je stopnja za plačilo prispevkov za pokojninsko zavarovanje zvišala z 19,5 na 19,9 odstotka. Zakonsko zdravstveno zavarovanje znaša 14,9 odstotka, za zavarovanje za nego pa 1,95 odstotka.

Vse omenjene prispevke plačujeta skupaj delodajalec in zaposleni, vsak polovico. Manjša izjema je le pri zdravstvenem zavarovanju, kjer delojemalec plača 0,9 odsotne točke več. Pri vseh prispevkih velja pravilo zgornje meje. To pomeni, da se po doseženem »stropu« plačani prispevek ne zvišuje več sorazmerno z rastjo plače. Pri pokojninskem prispevku so zgornja meja prihodki v višini 5400 evrov (zahod) in 4550

(vzhod) evrov. Tako prispevek znaša največ 1075 ali 905 evrov. Najvišji prispevek, ki ga mora zaposleni plačati za zdravstveno zavarovanje, pa je 290 evrov (za prihodek 3675 na mesec ali več). Enaka zgornja meja velja tudi za zavarovanje za nego.

Pri plačilu dohodnine v Nemčiji velja splošna davčna olajšava, ki znaša 7834 evrov. Za višji zaslužek se plačuje najmanj štirinajst odstotkov dohodnine. Davčna stopnja za višje prihodke se nato postopoma, a razmeroma strmo zvišuje do 24 odstotkov (13.140 evrov) in nato obdavčitev sorazmerno narašča do 42 odstotkov za prihodke nad 52.552 evrov. Velika koalicija je leta 2007 na zahtevo SPD uvedla še novo, 45-odstotno stopnjo, ki se v političnem in medijskem žargonu imenuje davek na bogate. Velja za samske, ki

Najbolj je dohodnino sicer zniževala bivša, rdeče-zelena vlada Gerharda Schröderja. V njenem času (cilj je bil narediti Nemčijo bolj konkurenčno) so se dohodninske stopnje, ki so se prej gibale od 25,9 do 53 odstotkov, krepko znižale. Danes se gibljejo med štirinajst in 42 oziroma 45 odstotki. Spričo olajšave in postopnega zviševanja stopnje je učinkovita obdavčitev znatno nižja, saj se pri prihodku 60.000 evrov na leto giblje okoli trideset odstotkov.

"Uspelo se nam je izogniti drugi veliki gospodarski krizi ... toda popolnoma si bomo opomogli čez najmanj dve leti ali več."

Paul Krugman

Privilege

Privatna Banka

www.kb-privilege.si/krugman

mališki primorci

partneri dogodni

DOHODNINA PO AMERIŠKO

Družba systemske neenakosti

BORIS ČIBEJ, WASHINGTON

Predsednik meni, da se je najbogatejši odstotek ljudi v tej državi zelo dobro imel dolga, dolga leta,« je sredi julija izjavil tiskovni predstavnik Bele hiše Robert Gibbs. Na neposredno vprašanje, ali predsednik Barack Obama podpira predlog nekaterih demokratskih poslancev v predstavniškem domu ameriškega kongresa, da bi premožnejšim povišali dohodnino in tako državno blagajno v enem letu napolnili z dodatnimi 540 milijardami dolarjev, ni hotel odgovoriti. A že dlje časa je javna skrivnost, da bodo takoj po sprejetju zdravstvene reforme glavna tema ameriške notranje politike davčne spremembe, v katere bo Američane prisilil ogromni proračunski primanjkljaj, ki naj bi letos že brez zdravstvenih reform dosegel okoli 1,6 bilijona dolarjev.

Ameriška povojna zgodovina je zgodovina nižanja davkov najpremožnejšim, saj po mnenju republikanskih, pa tudi številnih demokratskih politikov takšna politika vodi h gospodarskemu razcvetu. Še leta 1955 je progresivna davčna stopnja za najbogatejše uradno znašala 91 odstotkov, a ti so z različnimi triki plačevali v povprečju okoli 51-odstotno dohodnino. Kar je

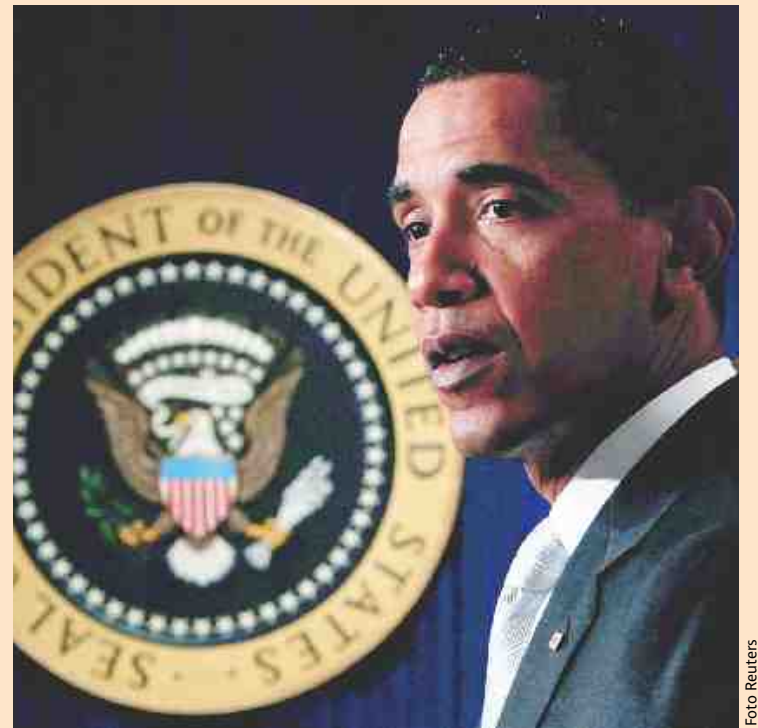
bilo še vedno ogromno v primerjavi s sedanjim časom, saj je po reformah, ki sta jih uvajala zlasti republikanska poveljarja Bele hiše Ronald Reagan in George Bush mlajši, najvišja davčna stopnja zdrknila na 35 odstotkov. Tako dandanašnjih najbogatejših 400 ameriških milijarderjev državni blagajni plača enak odstotek svojih prihodkov kakor tisti, ki na leto zaslužijo od 50 do 75 tisoč dolarjev.

Radikalnih sprememb, ki bi zmanjšale ogromne socialne razlike v družbi, v kateri en odstotek prebivalstva pobere 22 odstotkov prihodkov v državi, desetina Američanov pa ima v lasti polovico vsega premoženja, seveda ne gre pričakovati.

Reforma, ki je zlepa ne bo

Doslej so iz Bele hiše prihajale le informacije, večinoma iz ust anonimnih virov, da bo Obama zgolj dovolil, da konec leta 2010 poteče rok trajanja olajšavam, ki jih je na začetku svojega vladanja uveljavil njegov predhodnik Bush. Tako se bosta davčni stopnji za premožnejše, ki zdaj znašata 33 oziroma 35 odstotkov, avtomatično povišali na prejšnjih 36 oziroma 39,6 odstotka, povišanje davkov pa bi občutili le tisti posamezniki in podjetja, ki letno pridelajo več kot 200.000 dolarjev.

Zaradi proračunskega primanjkljaja in načrtovane

BARACK OBAMA

Foto Reuters

zdravstvene reforme se v kongresu razburjajo zlasti republikanski poslanci, ki takrat, ko je Bush popeljal državo v vojno proti Iraku, niso imeli strahov o tem, da bo treba višati davke, čeprav bo iraška avantura po ocenah Nobelovega nagrajenca za ekonomijo Josepha Stiglitzta ameriške davkopllačevalce stala okoli tri bilijone dolarjev. Nevladna organizacija Državljeni za davčno pravičnost je pred

kratkim ugotovila, da bi zdravstvena reforma povzročila najmanj dvakrat manjšo luknjo v proračunu kakor davčne olajšave za najbogatejše Američane, ki jih je leta 2001 in 2003 uvedel George Bush. Te naj bi v enem desetletju državno blagajno olajšale za skoraj 2,5 bilijona dolarjev, medtem ko naj bi za načrtovane spremembe zdravstvenega sistema v desetih letih porabili okoli bilijon dolarjev.

letnimi davčnimi olajšavami in mesečnimi otroškimi dodatki.

Sredi sedanje finančne in gospodarske krize se seveda tudi Avstrija boji, da bo zmanjšana davčna bera zaradi slabših gospodarskih rezultatov, združena z visokimi subvencijami za reševanje finančnega in gospodarskega sistema, prinesla visoke primanjkljaje. Kljub temu pa konservativni finančni minister Josef Pröll poudarja, da novi davki niso stvar debate, da bo namesto tega treba pač varčevati povsod, kje je mogoče, še posebno v državni upravi. »Nisem pripravljen uvajati novih davkov v Avstriji!« je še v začetku septembra poudarjal v televizijskem intervjuju. »Edina podpora konjunkturi, ki jo zdaj imamo, je zasebna potrošnja.«

davkov

zaslužijo več kakor 250.000 evrov na leto (za pare je meja pol milijona evrov).

CDU/CSU v svojem načrtu zmanjševanja davčne obremenitve zaposlenih predlaga znižanje začetne stopnje s štirinajst na dvanajst odstotkov in zvišanje splošne davčne olajšave. Na drugi strani bi razbremenili tudi premožnejše, saj bi se spodnja meja za obdavčitev z 42 odstotkov zvišala na 60.000 evrov. S tem bi davkopllačevalcem predvidoma ostalo v žepih petnajst milijard evrov več. Socialdemokrati bi zvišali obdavčitev najbolj premožnih (davek na bogate že pri zaslužku 125.000 evrov na leto), najmanjšo obdavčitev plač pa bi znižali s štirinajstih na deset odstotkov. Sicer so prepričani, da bi se morali zniževati socialni prispevki, ki siromašne obremenjuje veliko bolj kakor dohodnina, ki se ji lahko z uveljavljanjem številnih olajšav izognejo.

V sicer izredno zapletenem nemškem davčnem sistemu (uporaba storitev davčnega svetovalca je nekaj povsem običajnega), si lahko zavezanci znižujejo dohodninsko osnova s številnimi olajšavami. To so od olajšave za otroke (več kot 6000 evrov) do nakupov stvari, povezanih s službo, pavšal za pisarno doma, olajšava za prevoz na delovno mesto ... Poleg tega za zakonske pare velja razdelitev davčnega bremena. Če eden od zakoncev zasluži veliko več kakor drugi, si po načelu »gospodinjstvo je gospodarska celota« z delitvijo osnove na dva dela znatno zniža (z nižjo stopnjo) dohodninsko breme.

Mobilni marketing

Mobilni marketing predstavlja naslednji mejnik v oglaševanju in trenutno največji neizkoriščen oglaševalski medij.

Dosežite skoraj dva milijona slovenskih potrošnikov preko njihovih mobilnih telefonov ali pa se s pomočjo e-odolavov **M:Vrata** osredotočite na posebno ciljno javnost. Izberite naprednejši in stroškovno učinkovitejši mobilni marketing, kot dopolnitev že obstoječih tržnjskih prijemov ali v obliki samostojnih mobilnih kampanj. Dovolite nam, da rešimo **M:Vrata** prilagodimo značilnostim vašega podjetja in vam zagotovimo uspeh.

Prednosti mobilnega marketinga:

- stroškovna učinkovitost;
- takojšnje merljive uspešnosti;
- večje stopnje odzivnosti;
- stalna dosegljivost potrošnikov;
- interaktivnost z drugimi mediji;
- primerno kot dopolnitev tržnjskih aktivnosti za vsako podjetje.

Podrobnejši zvezi
Podrobne informacije:
01 498 89 89
info@m-vrata.com
www.m-vrata.com

M:Vrata
www.m-vrata.com

